

Museum van Horrors

Waar elke kunst vereerd is behalve gastronomie.

DOOR SCOTT TIPS

© 2009 Scott C. Tips

Dusseldorf in Duitsland was gebombardeerd tot puin door de geallieerden gedurende de Tweede Wereldoorlog, maar was heropgebouwd door de Duitsers tot de prachtige stad die het vandaag is. Deze week, de week van 2 tot 6 november 2009, temidden van voortsnellende regenwolken die hun eigen, minder dodelijke bommen laten vallen, kwam de 31ste Zitting van het Codex Committee over Voeding voor Speciale Dietaire Gebruiken (CCNFSDU) bijeen in het Museum Kunst Palast om verder te gaan met hun werk rond het ontwikkelen van normen voor voeding over de ganse wereld. Zo'n 260 afgevaardigden waren aanwezig, bestaande uit functionarissen uit verschillende landen en afgevaardigden van internationale organisaties die geen deel uitmaken van een regering. Omdat hij nooit een menigte zal teleurstellen, keerde Dr. Rolf Grossklaus terug voor zijn laatste afscheidsvoorstelling als voorzitter van de CCNFSDU.

Namens de Nationale Gezondheids Federatie (NHF), was ik naar de stad gevlogen de vrijdag ervoor om deel te nemen aan de speciale bijeenkomst op zaterdag van de CCNFSDU Werkgroep rond Aanbevolen Voedingswaarden voor Niet-besmettelijke Ziekten, welke het onderwerp was van een vorige opmerking (zie www.thenhf.com/press_releases/pr_01_nov_2009.html). Alweer was de NHF (www.thenhf.com) de enige gebruikersorganisatie voor vrijheid van gezondheid zonder winstbejag met een erkenning die aanwezig was op deze Codex bijeenkomsten met de bijkomende mogelijkheid om zich uit te spreken over deze kwestie. De NHF had reeds zijn geschreven opmerkingen over Aanbevolen Voedingswaarden (NRVs) voorgelegd aan de Werkgroep en het Committee in september (dit kan u vinden op www.thenhf.com/codex/nrv_comments.pdf), maar nu was de tijd gekomen om deze standpunten te bepleiten.

NRVs en Gegevensbronnen

Niet te verwarren met Maximum Hoogste Toegelaten Limieten, zijn NRVs niets meer dan opgepepte RDAs (Aanbevolen Toegelaten Voedselregeling). Deze zijn numerieke waarden toegewezen aan elke voedingsstof om de voedingsbehoeften van de meeste mensen voor deze voedingsstof te reflecteren. Door het verwijzen naar de NRV voor, laat ons zeggen, vitamine C, is de consument verondersteld een idee te krijgen of hij of zij een voldoende (of in de ogen van Europese bureaucratische ogen, een te grote) hoeveelheid neemt. Als een consument bijvoorbeeld ziet dat hij 100% van zijn dagelijkse hoeveelheid vitamine C neemt, zal hij bijna zeker foutief denken dat hij niet verder moet kijken om supplementen toe te voegen aan zijn voeding; hij heeft toch genomen wat hij nodig heeft, ook al is 100% maar 60 milligram! Deze waarden zijn verondersteld bepaald te zijn volgens streng wetenschappelijke bewijzen; maar, zoals ik lang heb gestreden, "wetenschap" op het niveau van de Codex is meer politiek dan wetenschappelijk. Nee, NRVs zullen politiek bepaald worden.

Dus, twee belangrijke agendapunten die opgenomen werden op de bijeenkomsten van de Werkgroep en van het algemene Comité, waren deze die te maken hadden met NRVs voor vitamines en mineralen, vooral welke waarden de Codex hiervoor zou bepalen. Deze punten bevatten ook, onder andere, criteria voor de selectie van "gepaste" gegevensbronnen om deze NRVs te bepalen.

Nauwgezette ophemeling

Voor een groepering die prat gaat op zijn wetenschappelijke gerichtheid, hangen de Codex Alimentarius Commissie en haar verscheidene Comités nochtans op een bijna kinderlijke manier vast aan hun moederinstellingen, de Wereld Gezondheids Organisatie (WHO) en de Voeding en Landbouw Organisatie (FAO), welke beide regelmatig "expert consultaties" organiseren die resulteren in bevindingen waar de Codex groeperingen ijverig op vertrouwen in het bepalen van de Codex standaarden. Men kan het horen tijdens de vergaderingen, het enige wat een afgevaardigde moet doen is één of meerdere keren de hemelse woorden "FAO Expert Consultatie" of "WHO verslag" uitspreken en alle andere afgevaardigden zijn verondersteld om onmiddellijk te knielen voor het altaar van de wetenschappelijke perfectie, en doen dit dan ook elke keer.

Het probleem is dat, in tegenstelling tot een tiental jaar terug, WHO en FAO hun "expert" panels preselecteren en ze steken bij een beperkte groep van experts, al voorbestemd om precies tot die bevindingen te komen die de FAO of WHO wil. Het resultaat is alles behalve wetenschappelijk. Jammer genoeg is dat precies de soort van "wetenschappelijke" gegevens die de afgevaardigde van de WHO wil in het strot rammen van elk Codex Comité. Ofwel weten ze het niet of, in het ergste geval, weten ze het wel en maken ze er gebruik van.

Ongeacht hoe ouderwets de FAO/WHO gegevens mogen zijn, hoe bevooroordeeld hun experts mogen zijn, hoe bekrompen ze mogen zijn of hoe beperkt en fout de bevindingen van de experts mogen zijn, elke rationele gedachte heeft het verstand verlaten van alle Codex afgevaardigden en verdere discussie of onderzoek naar de wetenschap die

aan de basis van zulk een bevindingen ligt, is onmiddellijk gestopt wanneer nog maar hun namen vernoemd worden. De catechismus is verkondigd, de heilige woorden uitgesproken en het is echt ketterij voor elke afgevaardigde om deze bevindingen uit te dagen.

De Ketterij

Niet lijdend aan deze kruiperige fascinatie met hiërarchische orthodoxe praktijken, heeft de NHF herhaaldelijk deze dominante paradigma's uitgedaagd door de aandacht van de afgevaardigden te vestigen op meer recente wetenschappelijke bevindingen en de aanduiding dat de FAO en WHO hun broek op dezelfde manier aantrekken als wij allemaal, been per been. We hebben altijd geprobeerd om de lijst en de variëteit van wetenschappelijke groeperingen uit te breiden naar welke de Codex Comité konden verwijzen voor expert advies. Deze ketterij heeft op sommige momenten gestoot op wrange tegenkanting.

Nochtans, en verrassend genoeg, zijn de afgevaardigden van de Verenigde Staten en de Europese Gemeenschap het eensgezind dat de wetenschappelijke horizons van de Codex zouden moeten uitgebreid worden buiten de scherpe grenzen van FAO en WHO. Deze twee afgevaardigden zijn mogelijks niet zo ruimdenkend als de NHF, ze willen simpelweg respectievelijk hun Instituut van Geneeskunde en Europese autoritaire groeperingen rond Veiligheid van Voeding bevatten binnen het door de Codex erkende wetenschappelijke complot, maar tenminste, in plaats van de NHF tegen te houden, zoals in het verleden gebeurd is, belemmeren ze de anderen.

Op de bijeenkomst van de Werkgroep die was gehouden op zaterdag 31 oktober, was de grootste strijd rond de selectie van de gegevensbronnen voor NRVs, waarbij de WHO zijn monopolie wil beschermen als de enige bron van aanvaardbare gegevens voor het bepalen van NRVs (alsook andere wetenschappelijke "feiten"). Dit is een dogma waar de NHF en anderen een gloeiende hekel aan hebben, daar er meer dan genoeg andere bronnen zijn over de wereld en er dus geen noodzaak is om de Codex te limiteren en alleen maar op de WHO te vertrouwen voor de informatie.

Nochtans, nadat het eerste voorstel van de WHO/Codex op het scherm was geprojecteerd, zichtbaar voor iedereen, welke juist dit monopolistisch principe vastlegde, was niemand er tegen tot ik me ertegen uitsprak en een andere verwoording aanvoerde die totaal de WHO monopolie van informatie teniet deed. De afgevaardigde van de VS stelde dan een alternatieve verwoording voor die het NHF standpunt ondersteunde, waarna de aangevoerde verwoording van de EC het monopolie nog verder beknotte in het voordeel van het standpunt van de NHF. Deze verwoording was op weg om geaccepteerd te worden, tot Canada er tussen kwam met zijn eigen bijkomstige suggestie die de NHF/US/EC verwoording afzwakte door te stellen dat zulke andere bronnen alleen kunnen gebruikt worden waar er "belangrijke nieuwe bewijzen zijn die zijn geëvalueerd door systematische herziening." Desalniettemin, het principe om verder te kijken dan de FAO en WHO was bepaald; en de specifieke verwoording dat "essentiële en recente waarden die onafhankelijke herziening van wetenschap van erkende wetenschappelijke groeperingen die een autoriteit zijn buiten de FAO/WHO ook in overweging konden genomen worden" was gemakkelijk gewonnen, ook op het niveau van het algemeen Comité.

Ongelooflijke Overwinning

Maar de echte strijd en ongelooflijk succes vonden plaats op dinsdag 3 november, tijdens de algemene zitting, wanneer de twee agendapunten rond de NRVs voor niet-besmettelijke ziekten, inclusief het "Vorgelegde Ontwerp van Bijkomende of Herziene Referentie Waarden van Voedingsstoffen voor het Voorzien van een Aanduiding in de Codex Richtlijnen rond het Etiketteren van Voedingsstoffen," door het Comité werden besproken.

De CCNFSU was volledig voorbereid om zijn goedkeuring te stempelen op het Vorgelegde Ontwerp van Bijkomende of Herziene Referentie Waarden van Voedingsstoffen voor het Voorzien van een Aanduiding in de Codex Richtlijnen rond het Etiketteren van Voedingsstoffen," welke de delegatie van de Koreaanse Republiek en anderen hadden vooropgesteld.

Dit document was zo ongelooflijk tegen vitamines en mineralen dat ik er echt kwaad van werd en ik moest mezelf tegenhouden om geen harde en honende woorden te gebruiken wanneer het de beurt van de NHF was om te spreken. Appendix 2 van het document is maar 2 pagina's, maar bevat reeds lage waarden voor elk van de vitamines en mineralen vermeld in de lijst in de Appendix (behalve fluoride, welke natuurlijk een uitermate hoge waarde heeft). (Om het eigenlijke document te zien, ga naar www.thenhf.com/press_releases/Appendix2photo11-09.pdf.)

Bijvoorbeeld, de "wetenschappelijke" waarden toegekend aan vitamine C werden verlaagd van een reeds lage 60 milligram tot een nog lagere 45 milligram! De NRV voor magnesium zou moeten verlaagd worden van 300 milligram tot 240 milligram. De waarde van Niacine zou moeten verminderd worden van 18 milligram tot 15. Deze waren, en zijn, absurde nummers, gebaseerd op onwetendheid rond voedingsstoffen.

Over een periode van een uur heb ik herhaaldelijk het woord genomen om het document af te rossen en om erop te staan dat het aannemen ervan zou een nachtmerrie worden voor de public-relations en zou de Codex het voorwerp van spot maken de wereld rond. Als er iets zou moeten gebeuren, zei ik, dan is het wel het drastisch verhogen van deze cijfers. Het argument wervelde rond de kamer met de NHF standvastig blijven tegen de commentaren van

afgevaardigden van vele andere landen, in het bijzonder Australië (die haar strengere standaarden "een extra beetje comfort" noemt), allen dachten ze dat deze cijfers perfect normaal waren! Had NHF het document niet uitgedaagd, dan zou er geen doorgedreven tegenstand geweest zijn tegen de doorgang ervan.

In tegenstelling, ik gaf niet toe en bleef hameren op de punten die ik eerst naar voor had gebracht en antwoordde bij elke mogelijkheid de tegen-argumenten van de voorstanders van het document. Uiteindelijk stelde de Voorzitter voor, misschien uit ergernis, dat het Comité het document niet zou doorgeven omdat er geen eensgezindheid was! Dit compromis was ondersteund door de NHF maar nog steeds tegengewerkt door anderen totdat, terwijl het nog steeds in de lucht hing, de de Indiaase delegatie vastberaden haar steun voor het standpunt van de NHF uitdrukte en haar tegenkanting tegen het doorgeven van het document. De timing van India was feilloos. Dat was genoeg voor de Voorzitter, die snel het debat beëindigde en het document achterhield.

Maar voor de NHF, India en ook Costa Rica en Irak, zou dit document verder zijn gegaan naar een meer finale, onveranderlijke vorm. Nu blijft het in een plooibare vorm dat op de volgende bijeenkomst van de CCNFSU in Chili volgend jaar de kans zal hebben om gecorrigeerd te worden.

Bewustwording

Wat een bloedbad had kunnen worden, werd uiteindelijk een bewustwording. Verschillende delegaties putten kracht uit de standvastigheid van de NHF rond deze belangrijke onderwerpen en gaven hun steun, zelfs terwijl velen aan de zijlijn bleven staan of zelfs recht tegenover de NHF. Desalniettemin was er een tastbare bewustwording en een verandering in energie als gevolg van deze zitting. Na de overwinningen van deze week voor de vrijheid van gezondheid, huisvest dit Museum misschien minder horrors dan had kunnen het geval zijn. Toch was het op het randje af.